

[Boligministeren.]

der allerede indledt et nordisk samarbejde med henblik på en koordinering af de enkelte landes bestemmelser, der har relation til energibehovet.

Af *Otto Mørch* (S) til fiskeriministeren (23. april 1974):

„Finder ministeren, at bestemmelserne i ferskvandsfiskeriloven, jfr. § 20, er overholdt af el-selskabet Gudenå ved etablering af en fisketrappe, der ikke har sikret fiskenes opgang?“

(Spm. nr. 216).

Begrundelse.

Da Gudenåcentralen blev opført og dermed spærrede for vandløbet, byggede man den eksisterende fisketrappe, fordi laks og ørreder ved hjælp af denne skulle forcere forhindringen og komme op til deres gydepladser ved åsystemets mange kildevæld. Trappen har aldrig fungeret, og laksen forsvandt.

Ferskvandsfiskerilovens § 20 fastslår imidlertid klart, at ved anlæg efter den 19. juli 1898 skal ejeren på egen bekostning anbringe og vedligeholde fisketrapper eller andre indretninger, der sikrer fiskenes opgang.

Fiskeriminister *Kofoeds*'s svar (1. maj 1974):

Som svar på det ærede medlems spørgsmål af 23. april 1974 skal jeg oplyse følgende:

Den 11. juni 1918 gav ministeren for offentlige arbejder i medfør af lov nr. 184 af 20. marts 1918 om udnyttelse af vandkraften i Gudenå Århus, Randers, Skanderborg og Viborg amtsråd samt Århus, Ebeltoft, Skanderborg og Skive byråd koncession på udnyttelse af vandkraften i Gudenå ved anlæggelse af et elektricitetsværk ved Tange og et mindre værk i nærheden af Kongensbro i 80 år fra den dag at regne, da værket ved Tange åbnedes for drift. Af koncessionsbetingelserne fremgår bl. a., at alle spørgsmål om foranstaltninger i og ved Gudenåen som følge af disse anlæg, herunder også bestemmelserne vedrørende fiskeri, henlagdes til den af ministeren for offentlige arbejder nedsatte Gudenåkommission.

Ifølge koncessionens post 9 var koncessi-

onshaverne pligtige at efterkomme samtlige de forskrifter, som af ministeren måtte blive givet til opretholdelse af fiskeriet i Gudenåen, derunder tilvejebringelse af opklækningsanstalter for fiskeyngel, dog at koncessionshavernes samlede udgift til opførelse af et sådant fiskerianlæg ikke må overstige 10.000 kr. og til deres drift og vedligeholdelse ikke over halvdelen af de virkelige udgifter og ikke over 1.000 kr. årlig. Da Tangeværket blev bygget i 1920, indbyggede andelselskabet Gudenåcentralen i dæmningen en fisketrappe, der skulle muliggøre passage for op- og nedvandrende fisk. Trappen blev, efter hvad der her foreligger oplyst, godkendt bl. a. også af fiskeridirektoratet. Da trappen kom i drift, viste det sig, formentlig som følge af manglende erfaring ved bygning af en sådan trappe, at anlægget ikke fungerede tilfredsstillende, og man kom efterhånden til klarhed over, at manglerne kun ville kunne afhjælpes ved ombygning.

Man har forsøgt at bøde på den skade, Gudenåfiskeriet over for Tangeværket har lidt ved den manglende forbindelse mellem åen og havet, gennem årlige udsætninger af yngel/sættefisk.

Efter at det havde vist sig, at fisketrappen ikke virkede efter sin hensigt, har der flere gange været gjort forsøg på ved privat eller statslig finansiering at få etableret en ny trappe. Under drøftelserne i forbindelse hermed synes den antagelse at være lagt til grund, at Gudenåcentralen ved den allerede opførte og godkendte fisketrappe på dette punkt har opfyldt sine forpligtelser i henhold til koncessionsbetingelserne.

Fiskeriministeriet må i sin bedømmelse af sagen også nærmest komme til det resultat, at der ikke i medfør af de bestemmelser, der ligger til grund for kraftværkets etablering, vil kunne pålægges dette at opføre en ny fisketrappe.

Med hensyn til det konkrete spørgsmål, om bestemmelserne i ferskvandsfiskerilovens § 20 kan anses for overholdt ved etablering af den eksisterende trappe, må det indrømmes, således som det også fremgår af foranstående, at trappen ikke har sikret fiskenes opgang på en effektiv måde. Da nævnte trappe i sin tid er godkendt, må det dog efter min opfattelse anses for tvivlsomt, om det kan pålægges Andelselskabet Gudenåcentralen at bygge en ny trappe. Jeg